

ikke maatte lykkes at gennemføre dette specielle Lovforslag.

Hvornaar vi faa de store omfattende Lovforslag, vide vi jo ikke. Jeg maa dog tilføje, at de foregaaende Tider have vist, at de komme saadan Slag i Slag lidt efter lidt, og jeg tror, at der er godt Haab om, at det ikke vil vare alt for længe, men jeg synes, den Tid, der alligevel vil gaa, inden vi komme til den store Revision af Loven af 1898, kunde vi her i Rigsdagen benytte til et energisk Udvalgsarbejde paa dette Lovforslag, som jo ikke er nyt for os, men er en gammel Bekendt, hvis Enkeltheder vi alle kende. Derved vilde vi bidrage til at fremme Sagen, og jeg vilde ikke anse Arbejdet for spildt. Jeg tillader mig derfor at henstille, at det høje Ting fremmer dette Lovforslag ved en Henvisning til et Udvalg, og at dette paa sin Side virkelig fremmer det saa vidt, at vi i hvert Fald i denne Samling ende med at faa en Betænkning, thi en Betænkning om dette Æmne som Frugt af Udvalgets Arbejde, have vi, saa vidt mig bekendt, aldrig nogen Sinde set, og den vilde dog vistnok være af stor Interesse for os.

N. Andersen: Idet jeg i øvrigt henviser til mine Udtalelser om det samme Emne i foregaaende Aar, skal jeg blot i Modsætning til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) tilføje, at jeg kan ikke ret vel se Nyten af at undergive dette Forslag nogen indgaaende Behandling, idet jeg, som tidligere udtalt, ikke tror, at det Grundlag, hvorpaa det er bygget, er tjenligt for en Lov af denne Beskaffenhed. Jeg tror nemlig, at dette Grundlag maa fuldstændig forlades eller i hvert Fald i en væsentlig Grad omarbejdes, saa at det bliver ensbetydende med at lave et helt nyt Forslag. Jeg skal selvfølgelig ikke modsætte mig, at Lovforslaget gaar i Udvalg, men jeg tror ikke, at det er til nogen som helst Nytte at lægge noget stort Arbejde ind paa det. Derfor vilde jeg være mest tilbøjelig til at betragte Sagen ganske roligt og afvente det Forslag, som vi nu med Sikkerhed dog i en overskuelig Fremtid, maaske i en ganske nær Fremtid, tør se fremkomme fra Regeringen, der er den eneste, der fuldt ud kan beherske det meget store Emne, hvorom der her er Tale. Det er jo ikke, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds sagde, Opgaven, alene i alt Fald, at undergive Loven af 1898 en Revision og Udvidelse, men det vil ganske sikkert blive Opgaven at bygge Ulykkes-

forsikringen for Landbrugsarbejdere paa et Grundlag forskelligt fra de, hvorpaa andre af de Love, vi hidtil have haft om dette Spørgsmaal, ere byggede. Det vil neppe være muligt at tilføje en Forsikring for Landarbejdere i Loven af 1898 for Industriens Arbejdere. De to Ting maa sikkert ordnes paa ganske forskelligt Grundlag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Martin Olsen): Den højtærede Minister sagde i Begyndelsen af sin Tale, at han var meget forbavset over, at dette Forslag var fremkommet. Jeg maa sige, jeg har været Genstand for en noget lignende Følelse efter at have hørt de forskellige Udtalelser fra de Herrer, navnlig fra den ærede sidste Taler (N. Andersen), der ikke var langt fra at ville sige, at han vilde finde det mest passende, om dette Forslag nu strandede paa sin Vej, og man hindrede dets Overgang til 2den Behandling. Saaledes var omtrent Meningen. Hvis dette ikke var Meningen, forstod jeg ikke det ærede Medlem, men det var det vistnok, og det kunde godt passe med den Stilling, som det Parti, han tilhører, har indtaget ved andre Lejligheder, hvor der har været Tale om sociale Lovforslag. Nu vil jeg ikke tro, at det var det ærede Medlems Mening at gøre denne Sag Fortræd; hvis jeg troede det, vilde jeg maaske udtale mig noget anderledes. Men i Fjor og tidligere, naar Forslaget har været fremme, have de samme Herrer takket os, fordi vi bestandig holdt Spørgsmaalet levende og stadig mindede Regeringen om den Pligt, den havde til at forelægge Forslag om Udvidelse af den bestaaende Forsikring. Om der nu skulde være sket et saadant Omslag i Stemningen, at man uden videre vil slaa sig til Ro med de Erklæringer, der ere afgivne af den ærede Minister, skal jeg ganske lade staa hen. Jeg tror ogsaa, den ærede Minister har stor Interesse for disse Sager og gerne vil fremme dem, og jeg skal være den første til at erkende, at et Lovforslag af saa omfattende Karakter som dette bedst og rigtigst forelægges af Regeringen, ganske naturligt fordi de Oplysninger, der høre til, skulle indhentes af Administrationen; dem kan Enkeltmand eller private Forslagsstillere ikke indhente. Men trods det, at Ministeren gjorde Forsøg paa at producere sig som en Knigge for Lovgivningsmennesket, tillader jeg mig desuagtet at mene, at det, at vi adskillige Gange have forelagt vore Forslag, har været en meget stærkt med-